

Nikolina Krstičević je tekstilna umjetnica rođena 1997. godine u Splitu. Završila je Dizajn tekstila na Tekstilno-tehnološkom fakultetu u Zagrebu, 2022. godine. Svoje radove izlagala je na raznim grupnim izložbama i održala je tri samostalne izložbe. Osvojila je treće mjesto u kategoriji Tekstilni i modni dizajn na Zagreb Design Weeku (2021.) te izložila svoju skulpturu Ruke pune straha na XIV.trijenalu hrvatskog kiparstva 2022. i bijenalu tekstilnih umjetnosti Bien u Kranju 2023. Iste godine je sudjelovala u programu BoSA –Briefing on Soft Arts Centra za istraživanje mode i odijevanja (CIMO) tijekom kojeg je kroz umjetničko istraživanje započela rad Obiteljski ručak. 2024. godine gostovala je na umjetničkoj rezidenciji bijenala suvremene tekstilne umjetnosti Contextile u Portugalu.

U svom radu istražuje nesvjesno i tjelesni aspekt emocija, sjedinjujući skulpturu, tekstil i slikarstvo. Također, bavi se i pedagoškim radom održavajući dječje likovne radionice, a završila je pedagoško-psihološke kompetencije na Učiteljskom fakultetu s fokusom na metodiku likovne kulture. Članica je ULUPUH-a i HDLU-a.

Artist statement:

Umjetničkim radom Obiteljski ručak istražujem emocionalna sjećanja vlastitog unutaršnjeg djeteta pospremljena u tijelu u obliku senzacija. Situacijom obiteljskog ručka te fotografijama iz djetinjstva koristim se kao podsjetnicima potisnutih emocija u tijelu. Što mi ta djevojčica koja sjedi za stolom, pognute glave nad nedovršenim jelom želi ispričati?

Isto kao i jelo, ovaj rad nikad nije dovršen te se razvija od izlaganja do izlaganja, poprimajući nove forme i nova iskustva.

Fotografijama koje interpretiram na tekstu pristupam kao propusnoj formi koja propušta kapljice vlastitog emocionalnog habitusa te tako iz fiksnog fizičkog zapisa trenutka iz prošlosti prelazi u varijabilnu formu sjećanja koja primanjem boje prima značenja.

Na tekstilno tijelo kao na stolnjak serviram objekte sjećanja unutaršnjeg djeteta.

Označavanjem tijela bojom i tekstilnim fotografijama: ono postaje gotovo živo, personificirani objekt, kontinuirano nedovršen, u stalnoj transformaciji. Fotografije na tekstilnom tijelu, prikvačene čičak trakom postaju svojevrsne fusnote koje nude mogućnost interpretacije onoga što je unutar tijela, unutar sjećanja.